

for den i 1927 indførte Betegnelse Invalideforsikringsraadet, idet den førstnævnte Betegnelse bedre svarer til Institutionens Funktion, der gaar ud paa at træffe endelige, inappellable Kendelser, jfr. Betegnelsen: Den faste Voldgiftsret. Derimod har man ikke ment at burde genindføre Titlen: Retspræsident, idet man anser den danske Betegnelse: Retsformand for at være bedre.

I Stk. 1 har man udeladt Bestemmelserne vedrørende Formandens kongelige Ud-nævnelse og Pensionsret, idet Tjenestemandsløven giver de fornødne Regler herom. Det samme gælder Bestemmelsen i Invalideforsikringslovens § 12, Stk. 2, 2. Punktum om Dagpenge og Rejsegødtgørelse.

Som Stk. 7 har man tilføjet en Bestemmelse om Afgivelse af en aarlig Beretning, svarende til den i § 29 indeholdte Bestemmelse om en Beretning fra Sygekassedirektøren. — Det bemærkes, at Retten (Raadet) i den forløbne Tid hvert Aar har afgivet saadan Beretning.

Til § 46.

Svarer til Invalideforsikringslovens § 14, Stk. 1 og 2, og Aldersrentelovens § 3. Alle Begæringar skal indgives til Kommunalbestyrelsen, ogsaa Begæringerne om Invaliderende, der efter de gældende Regler indgives gennem vedkommende Sygekasse (Sygeforening). Paa den anden Side kræves det nu, at saavel Aldersrentebegæringen som Begæringen om Invaliderende skal være ledsaget af en Erklæring fra Sygekassen.

Til § 47.

Bestemmelsen i Stk. 1, 1. Punktum, om, at Kommunalbestyrelsen, naar den videresender Begæringen om Invaliderende til Sygekassedirektøren, skal ledsage den med Erklæring om den forsikredes Erhvervsevne samt hans økonomiske Forhold i det hele, derunder hans Skatteforhold, er ny. Man anser det imidlertid for naturligt, at Kommunalbestyrelsen, der senere, hvis det konstateres, at Invaliditet foreligger, skal bedømme paagældendes økonomiske Stilling, straks ved Begæringens Videresendelse fremskaffer Oplysninger herom og fremsender disse med Sagen, da de i mange Tilfælde vil have væsentlig Betydning for Invalideforsikringsrettens Bedømmelse af Invaliditeten. Vel kan Retten altid indhente saadanne Oplysninger hos Kommunalbestyrelsen i Henhold til Forslagets § 49 (nu Lovens § 13), men naar det er givet, at Oplysningerne under alle Omstændigheder skal frem, finder man, at det er naturligt, at Kommunal-

bestyrelsen udtaler sig straks paa Sagens første Stadium. Bestemmelsen maa desuden ses i Sammenhæng med den i § 50, Stk. 1, foreslaaede, hvorefter en Udskrift af Invalideforsikringsrettens Oplysninger om Rentenydernes økonomiske Forhold tilstilles Opholdskommunen samtidig med Meddelelsen om, at Retten har statueret Invaliditet. Ved det saaledes foreslaaede Samarbejde vil man i videst mulig Omfang søge at opnaa, at ensartede Oplysninger om de forsikredes økonomiske Forhold lægges til Grund saavel for Invaliditetsbedømmelsen som ved Renteberegningen.

Bestemmelsen i Stk. 1, 2. Punktum, er indsat, for at spare Direktoratet og Invalideforsikringsretten for at beskæftige sig med Sager i Tilfælde, hvor paagældende ikke kan faa Rente.

Stk. 2 svarer til Invalideforsikringslovens § 15. Bestemmelsen i denne om Direktørens Beføjelse til at begære Oplysninger m. v. meddelt, har man udeladt, da den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende indeholdes i Forslagets § 29, Stk. 2.

Til § 48.

Svarer til Invalideforsikringslovens § 16, Stk. 1 og 2. Dennes Stk. 3 findes optaget i § 49.

I Paragraffen er det fastsat, at det paa-hviler Retten at afgøre ikke alene, om Invaliditet foreligger, men ogsaa om den forsikrede opfylder Betingelserne for at faa det for svære Former af Invaliditet i § 40, Stk. 1, fastsatte Tillæg.

Iøvrigt er der ved Affattelsen af Paragraffen sket den vigtige Forandring, at man har opgivet Sondringen mellem forbigaaende og vedvarende Invaliditet. Med Hensyn hertil bemærkes følgende:

Efter Bestemmelsen i den gældende Invalideforsikringslov § 16 afgør Raadet ved Kendelse, om en indtraadt Invaliditet skønnes at være vedvarende eller kun forbigaaende, og efter Bestemmelserne i nævnte Lovs § 17 medfører en Kendelse om vedvarende Invaliditet Renteudbetaling fra Invaliditetens Indtræden — tidligst Begæringens Indgivelse —, medens en Kendelse om forbigaaende Invaliditet først medfører Renteudbetaling fra det Tidspunkt, da Retten til Dagpenge fra Sygekassen og den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt.

Den nævnte Forskel i Renteudbetalingsreglerne, der kan komme til at virke haardt, eftersom 80 pCt. af de sygeforsikrede Mænd og 90 pCt. af de sygeforsikrede Kvinder kun har sikret sig 1 Kr. eller derunder i Dag-